

samlede Udgifter, beregnet efter de sidste 10 Aars Gennemsnit, og da vi i de sidste 10 Aar har haft meget høje Skatter i mange Købstæder, vil Følgen blive, at Ejendomsskatterne i disse kan komme op paa en meget byrdefuld Højde. Men alligevel ser vi, at der er Kommuner, der allerede har vedtaget at gaa op til omtrent den fulde Højde, endogsaa konservativt styrede Kommuner, f. Eks. Ribe. Det ærede Medlem Hr. Pinholt har nævnt Ribe, der har indsendt Forslag til Indenrigsministeren og har vedtaget at forøge Ejendomsbeskatningen til det 6-dobbelte, fra en 7 000—8 000 Kr. til op imod 50 000 Kr., og for øvrigt paa en overordentlig haardhændet Maade, hvilket ogsaa har ført til, at Skatteyderne har protesteret, og da Ribe har glemt at fremlægge Skattevedtægten til almindeligt Riftersyn i de paabudte 14 Dage, har jeg ikke kunnet stadfæste den, men hvis dette ikke havde været glemt, havde jeg været nødsaget til at stadfæste den, og saa havde Ribe straks haft Mulighed for at gaa op til den høje Beskatning, ogsaa efter det her foreliggende Forslag; nu vil det derimod være nogle Aar; først efter ca. 16 Aars Forløb kan Skatten komme op paa den fulde Højde, medens den efter de gældende Love øjeblikkelig kunde komme op paa denne kolossale Højde, 6 Gange det nuværende, og paa et meget uretfærdigt Grundlag. Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer med en Forklaring af, paa hvilken Maade man har villet lægge Skatten i Ribe; efter det ærede Medlem Hr. Pinholts Foredrag er alle Medlemmerne jo klare over, i hvert Fald de, der har hørt hans Foredrag, hvorledes Skatten lægges. Man kan lægge den paa Grunde, man kan lægge den paa Bygninger efter Assurancesummen, man kan inddele i 10 forskellige Zoner baade for Bygningernes og for Grundenes Vedkommende, dog ikke begge Dele paa samme Tid. Men hvad jeg vil gøre opmærksom paa, er dette, at der ikke vil være noget som helst i Vejen for, at en Kommune kan lægge hele Skatten paa Grundene. Efter dengældende Lov kan man nu lægge det hele over paa Grundene, saaledes at man fuldstændig ser bort fra det, som man nu kalder Huskatten, og saa vilde det jo føles endnu stærkere, end det ellers vilde føles, og da navnlig i de Landdistrikter, der hører til Købstæderne. Men det Forhold raades der nu Bod paa ved det Lovforslag, der her foreligger.

Dernæst vil jeg bede ærede Medlemmer erindre, hvorledes Forholdet er i Landkommunerne. Dersom det Lovforslag, som her er til Behandling, ikke vedtages, falder

automatisk den sidste Femtedel af Hartkornsskatten over paa Ejendomsskylden, og det vilde betyde, at navnlig de mindre Landejendomme og de Ejendomme, der ligger i de bymæssigt bebyggede Dele af Landkommunerne, vil faa en ny betydelig forøget Skattebyrde, og det er det, der forhindres ved den Skatteomlægning, der her er Tale om. Endelig vil Beskatningen ogsaa blive retfærdigere derved, at det Fradrag, der nu kan gøres, paa 2 800 Kr., forhøjes for Fremtiden til at være Maksimum 5 000 Kr. plus 1 000 Kr. for hver Lejlighed over den ene og Minimum 3 000 Kr. Vi faar ved at dele Beskatningen i Beskatning af Grunden og Beskatning af Ejendommen en ensartet Beskatning af Grundene og dernæst ogsaa en mere retfærdig Beskatning. Derom kan der slet ikke være nogen Tvivl. Der er ingen, der kender til Forholdene, der kan være i fjerneste Tvivl om, at Ejendomsbeskatningen just virker haardest paa den mindre Landejendom, og dette Forhold ændres ved det Forhold, der her er Tale om. De større Landejendomme, der hidtil i Forhold til de smaa har haft en lettere Beskatning, vil nu faa en noget større Beskatning.

Nu siger man — og det var navnlig en af Grundene til, at det ærede Medlem Hr. Fibiger ikke kunde være med til at gennemføre dette Lovforslag —, at Tendensen i dette Forslag er at vælte Skatten ud over det flade Land. Man vil lette Byrden i Stationsbyerne, tror jeg, det ærede Medlem sagde. Er det nu rigtigt? Nej, det er det ikke. Det er i hvert Tilfælde kun rigtigt med en vis Modifikation. Jeg skal tage et Eksempel hentet fra Gladsaxe. Der vil Forholdet blive dette, at en Villa med een Lejlighed og med 22 000 Kr. Ejendomsskyld, hvoraf Grundværdien er 5 000 Kr., vil være stillet saaledes, at den nu i alt har til Sogn og Amt en Skattebyrde af 133 Kr. Dersom vort Forslag nu ikke gennemføres, og den sidste Femtedel af Hartkornsskatten væltes over, vil denne Ejendom faa sin Skat forøget fra 133 Kr. til 164 Kr. Men efter det Forslag, der nu foreligger, vil Forøgelsen kun blive fra 133 Kr. til 154 Kr. Denne Ejendom vilde altsaa faa nogen Forøgelse, men det bliver en mindre Forøgelse, end den vilde faa, hvis dette Lovforslag ikke gennemføres, for saa væltes den sidste Femtedel af Hartkornsskatten over paa den. Og med hvilken Ret vilde man egentlig gøre det? Med hvilken Ret vil det ærede Medlem Hr. Fibiger egentlig her i dette Ting kunne forsvare, at man letter de store Ejendomme